

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1013

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 30 octombrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 303 din 9 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale	2-4
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
191. — Ordonanță de urgență pentru prelungirea termenelor privind depunerea unor documente prevăzute în sarcina asociațiilor și fundațiilor, precum și a persoanelor juridice înregistrate în registrul comerțului	5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.844/1.119. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 397/836/2018 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2018 a Hotărârii Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019	6-7
ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
1.118. — Ordin al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate privind completarea Ordinului președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 881/2018 pentru aprobarea documentelor justificative privind raportarea activității realizate de către furnizorii de servicii medicale și medicamente — formulare unice pe țară, fără regim special	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 303

din 9 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de Liviu Jișa și de Societatea Tours Claus — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 8.461/117/2017 al Tribunalului Cluj — Secția penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 194D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc autorii excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând trimitere la jurisprudența Curții Constituționale, respectiv la Decizia nr. 96 din 1 martie 2018, paragrafele 19 și 20, Decizia nr. 894 din 17 decembrie 2015, paragrafele 19 și 24, și Decizia nr. 445 din 22 iunie 2017, paragraful 20.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea penală din 16 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 8.461/117/2017, **Tribunalul Cluj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale**, excepție ridicată de Liviu Jișa și de Societatea Tours Claus — S.R.L. din Cluj-Napoca într-o cauză având ca obiect soluționarea unor contestații referitoare la dispunerea unor măsuri asigurătorii în cursul urmăririi penale, conform art. 250 din Codul de procedură penală.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că persoanele care sunt urmărite penal pentru săvârșirea unor infracțiuni beneficiază de prezumția de nevinovăție, motiv pentru care ar trebui să fie tratate, din perspectiva ocrotirii dreptului de proprietate privată, la fel ca cele în privința cărora nu a fost dispusă începerea urmăririi penale. În aceste condiții, se susține că posibilitatea și, mai ales, obligativitatea dispunerii față de cele dintâi a unor măsuri asigurătorii sunt de natură a le discrimina în raport cu cea de-a doua categorie de persoane, încălcându-le totodată dreptul de proprietate privată. Se arată că atribute ale dreptului de proprietate privată, astfel cum este reglementat la art. 44 din Constituție, sunt *usus*, *fructus* și *abusus* și că instituirea obligatorie a măsurilor asigurătorii este

de natură să încalce toate aceste dezmembrăminte ale dreptului de proprietate. Se subliniază faptul că instituirea măsurilor asigurătorii, conform textului criticat, lipsește suspectul de dreptul de a dispune de bunurile sale, deși acesta beneficiază de prezumția de nevinovăție. Se susține, de asemenea, că obligativitatea instituirii sechestrului asigurător, fără ca un judecător să poată verifica dacă această măsură se impune cu caracter preventiv, contravine dreptului la un proces echitabil, golind totodată de conținut prezumția de nevinovăție a suspectului. Se arată că, în acest fel, controlul judecătoresc al instituirii măsurii asigurătorii devine o formalitate, instanța neputând verifica, potrivit unor criterii legale, dacă se impune luarea respectivei măsuri. În aceste condiții, se susține că dreptul la un recurs efectiv împotriva măsurii dispuse conform textului criticat, în sensul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, este strict formal și iluzoriu, calea de atac reglementată împotriva acestei măsuri fiind ineficientă. Se mai arată că prevederile art. 11 din Legea nr. 241/2005 conțin o multitudine de inadvertențe, prezentând deficiențe grave de redactare, motiv pentru care încalcă principiul legalității incriminării. Se arată că sintagma „s-a săvârșit o infracțiune” din cuprinsul textului criticat conduce la concluzia că, pentru a putea fi luate măsurile asigurătorii, este necesar să se constate că a fost săvârșită o infracțiune de evaziune fiscală și, prin urmare, existența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii. Or, în condițiile în care pentru instituirea sechestrului asigurător este suficientă formularea unei plângeri, se susține că textul criticat creează confuzie și o stare de incertitudine pentru orice persoană împotriva căreia este formulată o plângere penală sub aspectul săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală, chiar în lipsa unor probe sau a unor indicii temeinice. Pentru aceleași motive, se susține și încălcarea, prin prevederile art. 11 din Legea nr. 241/2005, a dreptului la apărare.

6. **Tribunalul Cluj — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Se susține că, în dezacord cu jurisprudența Curții Constituționale, respectiv cu Decizia nr. 10 din 14 ianuarie 2016, paragrafele 14—22, Decizia nr. 320 din 17 mai 2016, paragrafele 20—23, și Decizia nr. 629 din 8 octombrie 2015, paragrafele 31—33, textul criticat este neconstituțional. Se arată că sintagma „în cazul în care s-a săvârșit o infracțiune prevăzută de prezenta lege” din cuprinsul prevederilor art. 11 din Legea nr. 241/2005 este lipsită de claritate, precizie și previzibilitate, întrucât, din interpretarea gramaticală a acesteia rezultă că este obligatoriu ca măsurile asigurătorii să fie dispuse doar după constatarea săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală. Cu toate acestea, în practică, măsurile asigurătorii se iau încă din etapa urmăririi penale, atunci când există suspiciuni că a fost săvârșită o infracțiune de evaziune fiscală, aspect ce presupune o încălcare a prezumției de nevinovăție. Se susține, totodată, că o astfel de interpretare și aplicare a prevederilor art. 11 din Legea nr. 241/2005 încalcă dispozițiile constituționale ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 11 din Legea nr. 241/2005 sunt constituționale, arată că acestea au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate și că își menține punctele de vedere exprimate și reținute de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 320 din 17 mai 2016 și nr. 445 din 22 iunie 2017.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 11 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005, care are următorul cuprins: „*În cazul în care s-a săvârșit o infracțiune prevăzută de prezenta lege, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie.*”

12. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 16 cu privire la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (12) privind legalitatea incriminării, ale art. 24 cu privire la dreptul la apărare și ale art. 44 privind dreptul de proprietate, precum și prevederilor art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un recurs efectiv.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 11 din Legea nr. 241/2005 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la critici similare, fiind pronunțate, în acest sens, Decizia nr. 320 din 17 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 18 august 2016, Decizia nr. 445 din 22 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 909 din 21 noiembrie 2017, și Decizia nr. 96 din 1 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 619 din 18 iulie 2018, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată.

14. Prin Decizia nr. 445 din 22 iunie 2017, paragrafele 15—25, Curtea a reținut că măsurile asigurătorii sunt definite drept măsuri procesuale cu caracter real, care au ca efect indisponibilizarea bunurilor mobile și imobile ce aparțin suspectului, inculpatului, părții responsabile civilmente sau altor persoane, prin instituirea unui sechestru asupra acestora în vederea confiscării speciale, a confiscării extinse, a executării pedepsei amenzii sau a cheltuielilor judiciare ori a acoperirii despăgubirilor civile. Aceste măsuri au caracter provizoriu, având rolul de a preveni ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea de la urmărire a bunurilor care ar putea să asigure repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune, plata amenzii, a cheltuielilor judiciare sau realizarea confiscării, dispuse prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă. Potrivit art. 249 alin. (3)—(5) din Codul de procedură penală, măsurile asigurătorii pentru garantarea executării pedepsei amenzii se pot lua numai asupra bunurilor suspectului sau inculpatului; în vederea confiscării speciale sau confiscării extinse, acestea se pot lua asupra bunurilor suspectului sau inculpatului ori ale altor

persoane în proprietatea sau posesia cărora se află bunurile ce urmează a fi confiscate; în vederea reparării pagubei produse prin infracțiune și pentru garantarea executării cheltuielilor judiciare, măsurile asigurătorii se pot lua asupra bunurilor suspectului sau inculpatului și ale persoanei responsabile civilmente, până la concurența valorii probabile a acestora. Măsurile asigurătorii se dispun de procuror, în cursul urmăririi penale, din oficiu sau la cererea părții civile, prin ordonanță motivată, de judecătorul de cameră preliminară sau de instanța de judecată în timpul procesului penal, la sesizarea procurorului, a părții civile sau din oficiu, prin încheiere motivată, producându-și efectele de la momentul dispunerii până la momentul pronunțării hotărârii definitive în dosarul penal (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 629 din 8 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 20 noiembrie 2015, paragraful 14). Prin aceeași decizie Curtea a reținut că măsura asigurătorie, indiferent de organul judiciar care o instituie, trebuie motivată, fiind necesar să se arate în cuprinsul actului prin care se dispune (ordonanță sau încheiere) îndeplinirea condițiilor legale privind necesitatea dispunerii măsurii și, de asemenea, întinderea prejudiciului sau a valorii necesare pentru care se solicită sechestrul și valoarea care urmează a fi garantată în acest fel. De asemenea, pentru instituirea sechestrului asigurător nu este necesar ca suspectul sau inculpatul să pregătească ori să realizeze manopere sau activități din care să rezulte că ar intenționa ascunderea bunurilor sale, măsura putând fi dispusă în toate cazurile în care s-a produs un prejudiciu sau legea impune confiscarea specială sau extinsă (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 629 din 8 octombrie 2015, paragraful 15).

15. Totodată, Curtea a constatat că dispunerea măsurilor asigurătorii și instituirea sechestrului asigurător se fac pe baza valorilor implicate în cauză (valoarea prejudiciului sau a sumelor probabile ce trebuie confiscate, bonitatea suspectului sau a inculpatului, valoarea patrimoniului de care acesta dispune) și sunt lăsate, de regulă, la aprecierea organelor judiciare. De la această regulă, Codul de procedură penală și legile speciale prevăd excepții referitoare atât la obligativitatea instituirii sechestrului asigurător, cât și la imposibilitatea luării măsurilor asigurătorii, acestea din urmă având drept criterii calitatea titularilor și tipul bunurilor. Cu privire la cea dintâi categorie de excepții, dispozițiile art. 249 alin. (7) din Codul de procedură penală stabilesc obligativitatea instituirii sechestrului în cazul în care persoana vătămată este lipsită de capacitatea de exercițiu sau are capacitate de exercițiu restrânsă, indiferent dacă aceasta are sau nu desemnat un reprezentant legal și indiferent dacă acesta înțelege să formuleze o cerere de sechestru.

16. Prin aceeași decizie Curtea a mai constatat alte cazuri de instituire obligatorie a sechestrului asigurător, de exemplu la art. 32 din Legea nr. 656/2002, conform căruia luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie în cazul săvârșirii oricărei infracțiuni de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism; la art. 11 din Legea nr. 241/2005, care prevede obligativitatea luării măsurilor asigurătorii în situația săvârșirii unei infracțiuni prevăzute de această lege; și la art. 20 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000. Analizând obiectul legilor anterior enumerate, precum și particularitățile infracțiunilor în cazul cărora este prevăzută excepția luării obligatorii a măsurilor asigurătorii, Curtea a reținut că reglementarea acestor excepții a fost determinată, în mod special, de importanța relațiilor sociale ocrotite prin acestea, de caracteristicile elementelor constitutive ale laturii obiective a acestor infracțiuni și de pericolul social crescut al faptelor incriminate. În fine, Curtea a constatat că norma juridică a cărei neconstituționalitate este invocată obligă organele judiciare la luarea măsurilor asigurătorii

În cazul unor infracțiuni ce au un obiect material care poate atinge valori foarte mari și al căror pericol social este, de asemenea, foarte ridicat. Așa fiind, și prejudiciile provocate prin săvârșirea infracțiunilor constau în sume însemnate de bani. În aceste condiții, textul criticat are rolul de a asigura posibilitatea acoperirii parțiale sau totale a pagubelor provocate, caracterul obligatoriu al măsurilor asigurătorii având rolul de a împiedica sustragerea, ascunderea sau înstrăinarea bunurilor ce fac obiectul lor. Așa fiind, Curtea a reținut că, prin prisma particularităților infracțiunilor reglementate prin Legea nr. 241/2005, obligativitatea instituirii măsurilor asigurătorii apare ca fiind justificată.

17. Cu privire la pretinsa încălcare, prin textul criticat, a accesului liber la justiție, Curtea, făcând trimitere la Decizia nr. 629 din 8 octombrie 2015, precitată, paragraful 30, a observat că indisponibilizarea bunurilor prin luarea măsurilor asigurătorii nu are în vedere drepturi în materie penală în sensul art. 6 din Convenție, potrivit căruia orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil de către o instanță independentă și imparțială.

18. De asemenea, Curtea a constatat că, prin Decizia nr. 10 din 14 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 4 aprilie 2016, a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 20 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție și a stabilit, cu privire la respectarea, prin textul criticat, a dispozițiilor art. 23 alin. (11) din Constituție, că instituirea unor măsuri cu caracter provizoriu și preventiv în vederea împiedicării distrugerii, sustragerii sau înstrăinării unor bunuri care au legătură cu săvârșirea unei infracțiuni nu este de natură a încălca prezumția de nevinovăție a proprietarului sau a posesorului acestora, prezumție care subzistă până la constatarea vinovăției acestuia printr-o hotărâre judecătorească definitivă. Tot prin Decizia nr. 10 din 14 ianuarie 2016, anterior citată, referitor la pretinsa încălcare, prin textul criticat, a dispozițiilor constituționale referitoare la proprietatea privată, Curtea a statuat că, până la dovedirea vinovăției în materie penală, indisponibilizarea instituită prin sechestru nu afectează substanța dreptului avut asupra bunurilor supuse măsurii, neputând fi astfel reținută încălcarea, prin textul criticat, a dispozițiilor art. 44 alin. (1) și alin. (8) din Constituție și nici ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Liviu Jișa și de Societatea Tours Claus — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 8.461/117/2017 al Tribunalului Cluj — Secția penală și constată că dispozițiile art. 11 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 9 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru prelungirea termenelor privind depunerea unor documente prevăzute în sarcina asociațiilor și fundațiilor, precum și a persoanelor juridice înregistrate în registrul comerțului

Având în vedere că, în contextul epidemiologic actual al măsurilor adoptate de autorități în scopul prevenirii răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2, au fost acordate perioade suplimentare pentru îndeplinirea obligațiilor de depunere a declarațiilor privind beneficiarul real, precum și de completare a documentelor conform cerințelor prevăzute la art. 6, 7, 16 și 17 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare faptul că rațiunile prevederii unei termen suplimentar pentru depunerea acestor declarații se mențin și la acest moment, având în vedere că starea de alertă pe teritoriul României a fost prelungită, iar evoluția pandemiei de COVID-19, inclusiv la nivel internațional, are în continuare o dinamică impredictibilă,

având în vedere faptul că în contextul epidemiologic actual un număr redus de societăți, respectiv de asociații și fundații și-au îndeplinit până în prezent obligațiile prevăzute de lege, iar pentru respectarea regulilor sanitare și de distanțare socială este necesară aplicarea, în continuare, a unor soluții destinate a limita interacțiunea cu publicul la preluarea acestor declarații, astfel încât activitatea autorităților publice competente să se desfășoare în condiții de siguranță atât pentru solicitanți, cât și pentru personalul acestora,

ținând cont de faptul că sancțiunea neîndeplinirii obligațiilor de completare a documentelor conform cerințelor prevăzute la art. 6, 7, 16 și 17 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, este foarte severă, și anume dizolvarea prin hotărâre judecătorească, la cererea Ministerului Public sau a oricărei alte persoane interesate,

având în vedere că mecanismul sancționator sever ar fi declanșat pentru o conduită care, în contextul epidemiologic actual și al evoluției imprevizibile a pandemiei, nu poate fi imputată în totalitate celui supus obligației,

ținând cont de faptul că, pentru reducerea la maximum a interacțiunii între persoane, este necesară menținerea modalităților extinse de depunere a declarațiilor pe propria răspundere, pentru ca îndeplinirea acestei obligații de către societăți să nu implice, în mod necesar, prezența fizică la ghișeu,

în considerare faptului că neadoptarea acestor soluții ar putea avea consecințe negative asupra funcționării unui număr important de societăți și asociații, acestea putând întâmpina dificultăți și întâzieri în realizarea demersurilor pentru identificarea beneficiarilor reali și, respectiv, a completării documentelor, potrivit cerințelor prevăzute la art. 6, 7, 16 și 17 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, în contextul generat de măsurile impuse de pandemia de COVID-19 luate de autorități și având în vedere că situația epidemiologică nu a înregistrat modificări care să indice înlăturarea sau reducerea pericolului,

având în vedere că un număr mare de persoane juridice nu au putut să își îndeplinească obligațiile și ar trebui să realizeze demersuri ce presupun inclusiv interacțiune fizică în perioada scurtă de timp până la expirarea termenului, generând un nivel ridicat de risc din perspectiva răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2, ceea ce ar putea avea consecințe grave asupra sănătății populației, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) Termenul până la care se depune declarația privind beneficiarul real, prevăzut la art. 34⁴ alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, este de maximum 90 de zile de la încetarea stării de alertă, declarată, în condițiile legii, în vederea prevenirii și combaterii efectelor pandemiei de COVID-19.

(2) Termenul prevăzut la alin. (1) se aplică și obligației de completare a documentelor potrivit cerințelor prevăzute la art. 6, 7, 16 și 17 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost stabilite prin art. 63 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) Termenul până la care se depune declarația privind beneficiarul real prevăzut la art. 62 alin. (1) din Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, este de maximum 90 de zile de la încetarea stării de alertă.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1), declarațiile privind beneficiarul real prevăzute la art. 56 alin. (1) și (4) și la art. 62 alin. (1) din Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, pot avea formă de înscris sub semnătură privată ori formă electronică și pot fi transmise la oficiul registrului comerțului prin mijloace electronice, cu semnătură electronică, sau prin servicii de poștă și curier.

(3) Declarațiile prevăzute la alin. (2) pot fi date și în fața reprezentantului oficiului registrului comerțului sau se pot depune, personal sau prin reprezentant, având dată certă, dată de notarul public ori atestată de avocat.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cîțu
Vicepreședintele Oficiului Național de Prevenire
și Combatere a Spălării Banilor,
Constantin-Ilie Aprodu

București, 28 octombrie 2020.
Nr. 191.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.844 din 30 octombrie 2020

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 1.119 din 29 octombrie 2020

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 397/836/2018 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2018 a Hotărârii Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 11.680 din 30 octombrie 2020 al Ministerului Sănătății și nr. DG 4.240 din 29 octombrie 2020 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

în temeiul prevederilor:

— art. 229 alin. (4) și art. 291 alin. (2) din titlul VIII „Asigurări sociale de sănătate” din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 397/836/2018 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2018 a Hotărârii Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 și 273 bis din 28 martie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În anexa nr. 1, la litera B punctul 1 subpunctul 1.5, după litera i) se introduce o nouă literă, litera j), cu următorul cuprins:

„j) eliberarea documentelor medicale, potrivit domeniului de competență, necesare pentru evaluarea și reevaluarea în vederea încadrării în grad de handicap;”.

2. În titlul anexei nr. 49, sintagma „30 septembrie 2020” se înlocuiește cu sintagma „31 decembrie 2020”.

3. În anexa nr. 49, articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Biletele de trimitere pentru efectuarea investigațiilor medicale paraclinice necesare monitorizării pacienților diagnosticați cu COVID-19, după externare din spital, în regim ambulatoriu, vor avea evidențiat faptul că investigațiile sunt recomandate pentru monitorizare pacient COVID-19.

(2) Biletele de trimitere pentru efectuarea investigațiilor medicale paraclinice necesare monitorizării pacienților diagnosticați cu boli oncologice, diabet zaharat, boli cardiovasculare, boli rare, boli neurologice și boli cerebrovasculare vor avea evidențiat faptul că investigațiile sunt recomandate pentru afecțiunile respective.

(3) Investigațiile medicale paraclinice necesare monitorizării pacienților diagnosticați cu COVID-19, după externare din spital, în regim ambulatoriu, respectiv investigațiile medicale paraclinice necesare monitorizării pacienților diagnosticați cu boli oncologice, diabet zaharat, boli cardiovasculare, boli rare, boli neurologice și boli cerebrovasculare, pentru afecțiunile respective, se efectuează atât pe baza biletelor de trimitere

află în termen de valabilitate care nu au evidențiat faptul că investigațiile au fost recomandate pentru monitorizare, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2020, precum și pe baza biletelor de trimitere care au evidențiat faptul că investigațiile sunt recomandate pentru monitorizare.”

4. În anexa nr. 49, articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Pentru unitățile sanitare cu paturi care acordă servicii în regim de spitalizare continuă, prin *cheltuieli efective realizate* se înțelege totalitatea cheltuielilor așa cum sunt prevăzute în clasificarea bugetară, cu excepția celor care se suportă din alte surse decât Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate.

(2) Serviciile realizate în anul 2020 până la data de 31 decembrie de unitățile sanitare cu paturi, inclusiv sanatorii, și de unitățile specializate care furnizează consultații de urgență la domiciliu și transport sanitar neasistat nu sunt supuse regularizării trimestrului IV 2020 și a anului 2020.”

5. În anexa nr. 49, articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Pentru medicamentele fără interferon ce fac obiectul contractelor cost-volum-rezultat, prescrierea se realizează astfel:

a) Pentru pacienții care au domiciliul în județul în care se derulează contracte cost-volum-rezultat, pentru care tratamentul a fost inițiat în perioada stării de urgență instituite pe teritoriul României sau ulterior acesteia, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2020, în situația în care medicul de specialitate prevăzut în protocolul terapeutic aprobat prin Ordinul ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.301/500/2008 pentru aprobarea protocoalelor terapeutice privind prescrierea medicamentelor aferente denumirilor comune internaționale prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, cu modificările și

completările ulterioare, se află în imposibilitatea obiectivă de a emite prescripția medicală în continuare, prescrierea în continuare a medicamentelor se poate face de către un medic în specialitatea medicină internă din ambulatoriul de specialitate pentru specialitățile clinice sau de către medicul de familie pe lista cărui este înscris pacientul, în baza scrisorii medicale și a confirmării înregistrării formularului specific de prescriere, în vederea asigurării continuității tratamentului.

b) Pentru pacienții care au domiciliul într-un județ în care nu se derulează contracte cost-volum-rezultat, pentru care tratamentul a fost inițiat în perioada stării de urgență instituite pe teritoriul României sau ulterior acesteia, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2020, prescrierea se realizează astfel:

1. Pentru pacientul adult prescrierea se face în continuare de medicul de specialitate gastroenterologie sau boli infecțioase aflat în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate prevăzute în protocolul terapeutic aprobat prin Ordinul ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.301/500/2008, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care medicul din specialitățile mai sus menționate este în imposibilitatea obiectivă de a emite prescripția medicală, aceasta va fi emisă de un medic în specialitatea medicină internă din ambulatoriul de specialitate pentru specialitățile clinice aflat în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate prevăzute în protocolul terapeutic aprobat prin Ordinul ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.301/500/2008, cu modificările și completările ulterioare.

2. Pentru pacientul adolescent cu vârsta cuprinsă între 12 și < 18 ani, prescrierea se face în continuare de medicul de specialitate pediatrie cu supraspecializare/competență/atestat în gastroenterologie pediatrică, medicii de specialitate gastroenterologie pediatrică și medicii de specialitate boli infecțioase aflați în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate prevăzute în protocolul terapeutic aprobat prin Ordinul ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.301/500/2008, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care medicul din specialitățile mai sus menționate este în imposibilitatea obiectivă de a emite prescripția medicală, prescripția medicală va fi emisă de un medic în specialitatea pediatrie din ambulatoriul de specialitate pentru specialitățile clinice aflat în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate prevăzute în protocolul terapeutic aprobat prin Ordinul ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.301/500/2008, cu modificările și completările ulterioare.

c) Inițierea tratamentului cu medicamentele fără interferon ce fac obiectul contractelor cost-volum-rezultat, atât pentru pacienții adulți, cât și pentru pacienții adolescenți cu vârsta cuprinsă între 12 și < 18 ani, indiferent de domiciliul acestora, se efectuează doar de către medicii de specialitate aflați în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate prevăzute în protocolul terapeutic aprobat prin Ordinul ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.301/500/2008, cu modificările și completările ulterioare.

d) Pentru medicamentele fără interferon ce fac obiectul contractelor cost-volum-rezultat prescrise în condițiile de la lit. b), cu excepția medicamentului «SOFOSBUVIRUM + VELPATASVIRUM + VOXILAPREVIRUM», eliberarea se va realiza conform procedurii elaborate de către Casa Națională de Asigurări de Sănătate pentru perioada stării de urgență, care este publicată pe pagina proprie de web, la adresa www.cnas.ro.

(2) Pentru pacienții cu boli cronice aflați în tratament cu medicamente notate cu (**), (**1) și (**1Ω) în lista de medicamente aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune

internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, republicată, cu modificările ulterioare, prescrierea în continuare a tratamentului specific se efectuează în baza documentelor medicale emise ca urmare a evaluărilor medicale periodice.

Evaluările medicale periodice a căror termen de valabilitate — ce a fost prelungit în perioada stării de urgență — încetează după încetarea stării de urgență, precum și evaluările periodice programate ulterior încetării acestei stări vor fi efectuate în conformitate cu protocoalele terapeutice aprobate prin Ordinul ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.301/500/2008, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Prescripția medicală cu regim special utilizată pentru preparatele stupefiante și psihotrope nu poate fi transmisă prin mijloace de comunicare electronică.

(4) În vederea eliberării prescripțiilor medicale electronice online emise ca urmare a unei consultații la distanță atât de medicii de familie, cât și de medicii de specialitate din ambulatoriul de specialitate pentru specialitățile clinice, utilizând semnătura electronică extinsă, asiguratul sau persoana care ridică medicamentele în numele asiguratului poate printa documentul transmis de medic prin mijloace de comunicare electronică sau îl poate prezenta/transmite farmaciei în vederea printării acestuia.

(5) În vederea eliberării prescripțiilor medicale electronice off-line emise ca urmare a unei consultații la distanță atât de medicii de familie, cât și de medicii de specialitate din ambulatoriul de specialitate pentru specialitățile clinice, asiguratul sau persoana care ridică medicamentele în numele asiguratului poate printa documentul transmis de medic prin mijloace de comunicare electronică sau îl poate prezenta/transmite farmaciei în vederea printării acestuia.”

6. În anexa nr. 49, după articolul 4 se introduce un nou articol, articolul 5, cu următorul cuprins:

„Art. 5. — Se prelungește până la data de 31 decembrie 2020 termenul de valabilitate pentru următoarele documente a căror valabilitate expiră până la această dată:

a) biletele de trimitere pentru specialități clinice, inclusiv pentru specialitatea medicină fizică și de reabilitare;

b) biletele de trimitere pentru specialități paraclinice;

c) recomandările medicale pentru dispozitive medicale, tehnologii și dispozitive asistive — ce se depun/se transmit la casa de asigurări de sănătate;

d) deciziile de aprobare pentru procurarea dispozitivelor medicale, tehnologiilor și dispozitivelor asistive. În cazul deciziilor pentru dispozitivele medicale acordate prin închiriere, pentru dispozitivele de protezare stomii și pentru dispozitivele pentru incontinență urinară, al căror termen de valabilitate a fost prelungit, se emite o nouă decizie de aprobare, cu precizarea duratei pentru care se prelungește decizia inițială, precum și taloanele aferente perioadei pentru care a fost prelungită decizia. Atât noua decizie, cât și noile taloane se transmit persoanei beneficiare prin orice mijloace de comunicare.”

7. În tot cuprinsul ordinului, sintagma „ca urmare a situațiilor în care au fost aduse prejudicii sau daune sănătății de către alte persoane, precum și daune sănătății proprii persoane, din culpă” se înlocuiește cu sintagma „ca urmare a situațiilor în care au fost aduse daune sănătății de către alte persoane”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se aplică începând din luna octombrie 2020.

Ministrul sănătății,
Nelu Tătaru

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Adela Cojan

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN**privind completarea Ordinului președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 881/2018 pentru aprobarea documentelor justificative privind raportarea activității realizate de către furnizorii de servicii medicale și medicamente — formulare unice pe țară, fără regim special**

Având în vedere referatul de aprobare al Direcției generale relații contractuale a Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. DGRC 1.094/29.10.2020 din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

în temeiul prevederilor:

— Hotărârii Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 397/836/2018 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2018 a Hotărârii Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 881/2018 pentru aprobarea documentelor justificative privind raportarea activității realizate de către furnizorii de servicii medicale și medicamente — formulare unice pe țară, fără regim special, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 și 365 bis din 26 aprilie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— **La anexa 2-g în nota finală, după punctul 5 se introduce un nou punct, punctul 6, cu următorul cuprins:**

„6. Tabelele 1, 3, 5 și 6 se completează distinct pentru investigațiile paraclinice necesare monitorizării pacienților diagnosticați cu COVID-19 după externarea din spital și pentru investigațiile paraclinice necesare monitorizării pacienților

diagnosticați cu boli oncologice, diabet zaharat, cu boli cardiovasculare, boli rare, boli neurologice și boli cerebrovasculare — pentru afecțiunile respective, efectuate peste valoarea de contract, conform art. 221 din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. II. — Prevederile prezentului ordin se aplică începând cu raportarea activității lunii octombrie 2020.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

Adela Cojan

București, 29 octombrie 2020.

Nr. 1.118.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 251712